

bevilge de af Regjeringen forlangte Midler til at udføre den Art af Arbejder, der kunde beffæftige de Arbejdsløse, og fom selv Talsmanden for Socialifterne anførte, var, at man ikke vil bevilge denne Regjering Noget; det var Hovedargumentet. Althaa, naar det gjælder om at bevilge Regjeringen Noget, lader man hellere, for at kunne undlade det, Arbejderne fulte, det have de Herrer aabent selv erklæret, ja selv Repræfentanten for de socialistifke Fagforeninger her har erklæret: Saa ftulle Arbejderne hellere fulte, for vi bevilge Regjeringen Noget. Det er jo imidlertid flet ikke Regjeringen, der ftal have Fordel af diſſe Bevillinger, man vil virkelig ikke kunne faae Nogen til at tro, at det ftulde have nogen færlig Interæffe for Regjeringen at faae netop diſſe underordnede Arbejder udførte. Man vil dog kunne fige fig selv, at derfom Regjeringen anfaa diſſe Arbejder for paatrængende nødvendige i Statens Interæffe, faa ftik den dem nok udførte lige faa vel fom alle de øvrige. Men naar Regjeringen hovedfagelig vil have diſſe Arbejder udførte for at ftaffe de Arbejdsløse Brød, faa er det jo i fin Orden, at den ved et Spørgftmaal, fom færlig angaar diſſe Samfundsklaſſer, raadfører fig med deres Repræfentanter, og naar diſſe Repræfentanter fige i den lovgivende Forfamling: Vore Arbejdere trænge ikke faa haardt, at vi af den Grund ville bevilge Midler til at udføre de af Regjeringen foreftlaaede Arbejder, faa maa de Herrer bære Anſvaret, og Regjeringen maa være fuldftændig anſvarsfri, naar den figer: Ja, naar det er Tilfældet, fe vi ingen Anledning til at komme Arbejderne til Hjælp. For Neften er det forunderligt, at naar de Herrer i det ene Dieblif have faa overordentlig meget imod overhovedet at ville bevilge Noget, at de faa i det næfte Dieblif dog ville bevilge en Million til Arbejderne, thi det er dog ogſaa et Stykke Finantslov. Selv om den ikke har ftaaet i den gamle Finantslov, er det dog en Bevilling, man vil give Regjeringen, det viſer ikke ftørre Tillid at give det Æne end det Andet, thi Millionen er og bliver dog en Bevilling. Naar de holde faa helligt over den af dem formentlig ihjællagne Finantslov, og naar de virkelig anfe denne Folkethingsbeftlutning for guldig, faa kan jeg ikke forftaa, hvad de ville her i Salen, og hvorfor de ville gaa til Kaſſereren for at hente deres Diæter, thi have de ftaaet Finantsloven ihjel, og er der ftaaet en Streg over enhver af den anerkjendt Hjemmel for Udgifter af Statskaſſen, hvad ville de Herrer faa her og høs Kaſſereren, og hvorfor ville de holde det hele Rigsdagsapparat gaående? Det er

jo en fuldftændig grundlovsfttidig Handling efter deres egne Theorier, men diſſe Theorier ere jo faa mærkværdige, at naar det er en Sag, de ønfte fremmet, kunne de godt lade dem ftubbe til Side, men er det en Sag, de ingen Interæffe have for, faa bliver Theorierne ftarx en uoverftigelig Hindring. Det er et godt Vidnesbyrd om deres Kjærlighed til Arbejderne at overfor dem kunne de paa ingen Maade komme ud over de politifke Vanfteligheder, og derfor maa Arbejderne fulte.

Monrad: Jeg ftal fatte mig i Kort- hed. Jeg har Betænklichkeiten ved at ftemme for de foreftlaaede Arbejder, thi diſſe Arbejder ønfte Regjeringen at faae gjennemført, og faa kafter den over dem Arbejdsløshedens ftjønne Raabe for derved at faae dem vedtagne. Det tør imidlertid dog ventes, at Regjeringen her vil forelægge Finantsloven for indværende Aar, det tør haabes, at Finantsministeren en Gang vil beftlutte fig dertil, og naar den bliver forelagt, faa er der jo Intet til Hinder for, at de Pofter til Arbejder, fom her ere foreftlaaede udførte, optages i denne Lov; der er jo ikke Nogetfomhelſt til Hinder derfor. Jeg ftjønner ikke rettere, end at det Syftem, fom dette Things Flertal følger, er det hensigtsmæfftigfte. Regjeringen ftal ikke befatte fig umiddelbart med at ftaffe Arbejde eller med Fattigunderftøttelse eller den Slags, alt Saadant er en kommunal Sag. Det er Kommunerne, der allerbedft kunne fjerne for at ftaffe Arbejde og afhjælpe Arbejdsløsheden, og derfor er det rimeligft, at man føger at komme Kommunerne til Hjælp. Jeg ftal iøvrigt her blot tilføie, at jeg heller ikke anfer det for ønfteligt, at Regjeringen famler faa vore Pengeftummer i fin Kaſſe. Jeg tror, det var ønfteligt, om en ftørre Del af diſſe Penge bleve i Borgernes Lomme thi de ere der ganffe anderledes frugtbringende end i Finantskaſſen.

Hørdum: Uden at ville indlade mig videre med det ærede Medlem fra Thifted (Fagd) ftal jeg gjøre et Par ganffe korte Bemærkninger til ham. Det ærede Medlems ftidfte Bemærkninger om vor Arbejdervenlighed og Alt, hvad han der berørte, vidner om, at han læfer et Blad, der hedder „Aoiſen“, det ftaar deri hver Dag. Naar det ærede Medlem bemærkede, at vi have ftaaet faft ved vor Politik, at Arbejderne ftulle fulte, faa vil jeg tillade mig at proteftere derimod, vi have netop ved vor Politik faftftlaaet, at Arbejderne ftulle blive hjulpsne; men Modftanderne faftftlaa ved deres Politik, at naar vi ikke ville bevilge dem det, vi tidligere have nægtet, og fom de godt vide, at vi ikke kunne